

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 789

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 7 octombrie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
602. — Hotărâre privind aprobarea Strategiei integrate de dezvoltare durabilă a Deltei Dunării	2
708. — Hotărâre pentru aprobarea Strategiei militare a României	3–11
716. — Hotărâre pentru modificarea Normelor metodologice de aplicare a Legii îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.872/2005	12–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.231. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în unitatea administrativ-teritorială Viile Satu Mare din județul Satu Mare	14–15

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind aprobarea Strategiei integrate de dezvoltare durabilă a Deltei Dunării

Având în vedere prevederile art. 11 lit. f) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Strategia integrată de dezvoltare durabilă a Deltei Dunării, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — În scopul coordonării și monitorizării procesului de implementare a Strategiei integrate de dezvoltare durabilă a Deltei Dunării, Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice îndeplinește, fără a se limita la acestea, următoarele atribuții:

a) elaborează raportul anual de implementare a Strategiei integrate de dezvoltare durabilă a Deltei Dunării, în colaborare

cu Ministerul Fondurilor Europene și Administrația Rezervației Biosferei Delta Dunării;

b) asigură informarea publicului și a autorităților administrației publice centrale și locale cu privire la prevederile Strategiei integrate de dezvoltare durabilă a Deltei Dunării și cu privire la raportul periodic de implementare a acesteia;

c) asigură gestiunea datelor teritoriale relevante pentru implementarea și monitorizarea Strategiei integrate de dezvoltare durabilă a Deltei Dunării, pe care le pune la dispoziția Ministerului Fondurilor Europene, la cerere, în scopul îndeplinirii sarcinilor de monitorizare ce îi revin.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Vasile Dîncu

Ministrul fondurilor europene,
Cristian Ghinea

Viceprim-ministru,
ministrul economiei, comerțului și relațiilor
cu mediul de afaceri,
Costin Grigore Borc

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Dumitru Daniel Botănoiu,
secretar de stat

Ministrul transporturilor,
Petru Sorin Bușe

Ministrul sănătății,
Vlad Vasile Voiculescu

Ministrul educației naționale și cercetării științifice,
Mircea Dumitru

Ministrul comunicațiilor și pentru societatea informațională,
Delia Popescu

Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

Ministrul afacerilor externe,
Lazăr Comănescu

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Cristiana Pașca Palmer

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale
și persoanelor vârstnice,
Dragoș-Nicolae Pîslaru

București, 24 august 2016.
Nr. 602.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 789 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
pentru aprobarea Strategiei militare a României

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 7 alin. (3) din Legea nr. 203/2015 privind planificarea apărării,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Strategia militară a României — Forțe armate moderne, pentru o Românie puternică în Europa și în lume, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 318/2000 pentru aprobarea Strategiei militare a României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 4 mai 2000.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
p. Ministrul apărării naționale,
Otilia Sava,
secretar de stat
Ministrul afacerilor externe,
Lazăr Comănescu
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 28 septembrie 2016.
Nr. 708.

ANEXĂ

STRATEGIA MILITARĂ A ROMÂNIEI
— **Forțe armate moderne, pentru o Românie puternică în Europa și în lume** —

România se găsește într-un mediu de securitate caracterizat de evoluții complexe, care impun, pe de o parte, redefinirea rolului puterii militare și, pe de altă parte, adaptarea modalităților de răspuns în vederea contracarării riscurilor și amenințărilor la adresa securității naționale.

Țara noastră beneficiază în prezent de garanții de securitate solide, oferite de statutul de membru al Alianței Nord-Atlantice și al Uniunii Europene, precum și de bunele relații cu țările vecine și partenerii săi strategici. În acest context, România acordă prioritate respectării obligațiilor care îi revin, dezvoltând capacități de apărare proprii, în acord cu standardele europene și euroatlantice și în concordanță cu profilul său geostrategic.

Strategia militară este documentul prin care se transpune în practică politica de apărare și securitate națională, definind cadrul de dezvoltare a organismului militar pentru apărarea armată a țării, în context aliat. Pornind de la prevederile Strategiei naționale de apărare a țării, ale Cartei albe a apărării și ale documentelor NATO și UE, Strategia militară asigură coerența conceptuală și acțională necesară pentru îndeplinirea misiunilor încredințate armatei și realizarea obiectivelor politicii de apărare.

Principiile strategice sunt definite într-o viziune modernă, din care decurg, în mod logic, conceptele strategice și operaționale pe care se vor fundamenta rolul și întrebuintarea forțelor Armatei României. Realizarea și menținerea unei capacități de reacție adecvate îndeplinirii misiunilor vor fi susținute prin alocarea resurselor specifice, la un nivel corespunzător și prin valorificarea, în procesul de pregătire, a experienței dobândite în misiuni internaționale și în teatrele de operații din Afganistan, Irak, Balcanii de Vest, Marea Mediterană sau Golful Aden.

Pentru asigurarea unui nivel optim de coerență, flexibilitate și abilitate instituțională, documentul urmărește materializarea direcțiilor de acțiune referitoare la configurarea, dimensionarea, pregătirea și înzestrarea Armatei României. În acest sens, implementarea Programului privind transformarea, dezvoltarea și înzestrarea Armatei României până în anul 2026 și în perspectivă, precum și alocarea pentru Ministerul Apărării Naționale a minimum 2% din produsul intern brut asigură condițiile necesare continuării procesului de transformare a Armatei României și îndeplinirii obiectivelor planificate, în concordanță cu misiunile, responsabilitățile încredințate și angajamentele asumate.

Armata României va rămâne garantul suveranității și independenței naționale, al unității și integrității teritoriale, contribuind activ la stabilitatea și securitatea regională și globală.

Mihnea Ioan Motoc,
Ministrul Apărării Naționale

Potrivit Constituției României, Armata este subordonată exclusiv voinței poporului pentru garantarea suveranității, a independenței și a unității statului, a integrității teritoriale a țării și a democrației constituționale. În condițiile legii și ale tratatelor internaționale la care România este parte, armata contribuie la apărarea colectivă în sistemele de alianță militară și participă la acțiuni privind menținerea sau restabilirea păcii.

Îndeplinirea acestor misiuni fundamentale presupune identificarea potențialelor riscuri și amenințări militare, stabilirea obiectivelor militare, în acord cu interesele naționale, configurarea celui mai eficient pachet al capacităților de apărare și stabilirea conceptelor operaționale de întreprindere a forțelor. Strategia militară realizează aceste lucruri, detaliind structura de forțe și direcționând, pentru un orizont de acoperire de patru ani, configurarea, dimensionarea, pregătirea și înzestrarea Armatei României.

De la publicarea ultimei strategii militare, dinamica și complexitatea mediului de securitate s-au accentuat, desfășurarea conflictelor militare din Georgia și Ucraina, volatilitatea mediului de securitate, proliferarea terorismului și migrația generată de situația din Orientul Mijlociu și Nordul Africii (MENA) reprezentând o adevărată schimbare de paradigmă în spațiul de interes strategic al României.

În același timp, garanțiile de securitate și apărare colectivă oferite de statutul de membru al Alianței Nord-Atlantice, clauza de solidaritate și asistență reciprocă în cadrul Uniunii Europene și parteneriatele strategice, dintre care cel cu Statele Unite ale Americii este esențial, reprezintă dovezi ale parcursului democratic, ale evoluției societății românești către un plus de securitate.

Diversificarea gamei de amenințări la adresa securității naționale, precum și obligațiile asumate în cadrul aliat impun Armatei României dezvoltarea capacităților de apărare necesare, la nivelul corespunzător al capacității operaționale și de reacție, dotate și echipate modern, gata de acțiune potrivit planurilor operative.

Strategia militară are un caracter defensiv-activ, evidențind necesitatea adaptării rapide a posturii structurii de forțe la complexitatea provocărilor. Abilitatea de a produce cu precizie efectele dorite, angajând eficient forțele destinate pentru misiune, este dependentă de arhitectura suplă a structurii de comandă, de calitățile liderilor și de inițiativa executanților. Timpul de răspuns va fi foarte scurt, iar provocările se vor combina în mod neașteptat. Nu va mai fi suficient ca operațiile viitoare să fie executate întrunit. Acestea vor trebui să aibă un caracter integrator, pe deplin corelate cu acțiunile celorlalte instrumente de putere națională, într-un cadru interinstituțional coerent și flexibil.

Conceptul de *securitate națională extinsă* impune pregătirea militarilor sub aspectul înțelegerii rolului structurilor puterii de stat și al organizațiilor internaționale, pentru asigurarea sinergiei de acțiune a tuturor actorilor din zona de acțiuni militare.

Strategia militară oferă direcționările necesare noii generații de lideri militari, formați în teatrele de operații și cu experiență în cadrul comandamentelor aliate, chemându-i să fie inovatori, flexibili, eficienți și orientați către realizarea capacității operaționale a structurii de forțe a Armatei României.

General Nicolae-Ionel Ciucă,
Șeful Statului Major General

CAPITOLUL I

Introducere

Elaborată în baza prevederilor Legii nr. 203/2015 privind planificarea apărării, Strategia militară a României operaționalizează dimensiunea de apărare stabilită în Strategia națională de apărare a țării pentru perioada 2015—2019, particularizează, la nivel militar, implementarea obiectivelor Programului de guvernare și descrie modalitățile și conceptele derivate din prevederile Cartei albe a apărării 2016.

Strategia militară a României pornește de la abordarea extinsă a securității naționale, în care apărarea se îmbină și echilibrează reciproc cu dimensiunile de ordine publică, informații, contrainformații și de securitate, diplomatică, de management al situațiilor de criză, educațională, de sănătate, economică, energetică și demografică. Prin aceasta, instrumentul militar își adaptează principiile, misiunile, structura de forțe și capacitățile la noile schimbări ale contextului de securitate.

Pe baza evaluării potențialelor riscuri și amenințări militare, Strategia militară detaliază modul de îndeplinire a misiunilor Armatei României și direcțiile de acțiune pentru configurarea structurii de forțe, în concordanță cu obiectivele politicii de apărare specificate în Carta albă a apărării. Ea conturează principalele sarcini atribuite instrumentului militar, având un orizont de acoperire de patru ani și o perspectivă pe termen mediu și lung.

Complementar celorlalte documente de planificare a apărării de la nivel național și departamental, Strategia militară se bazează pe respectarea Acordului politic național privind creșterea resurselor pentru apărare, pe implementarea prevederilor Programului privind transformarea, dezvoltarea și înzestrarea Armatei României până în anul 2026 și are în vedere influențele determinate de implementarea măsurilor de adaptare strategică a NATO. Înțelesul principalelor concepte și al termenilor folosiți în cuprinsul acestui document corespunde definițiilor prezentate în Ghidul Strategiei Naționale de Apărare a României.

CAPITOLUL II

Potențiale riscuri și amenințări de natură militară identificate

Evoluțiile în planul securității globale atestă revenirea la politica de forță, a amenințărilor și intervențiilor militare asupra unor state independente și suverane. Instrumentul militar continuă să rămână un mijloc de extindere a influenței, de apărare a intereselor naționale și de promovare a obiectivelor de politică externă. Cumulul de factori ce compun un mediu de securitate complex și extrem de dinamic impune aplicarea de măsuri pe mai multe planuri, în care cel militar redobândește relevanță.

Europa se află în fața unor provocări majore, cu implicații greu de prevăzut asupra securității sale. Pe de o parte, este necesară identificarea unei soluții coerente în fața acțiunilor

Federației Ruse și a amenințărilor de natură hibridă, din ce în ce mai persistente la frontiera de est, iar pe de altă parte, se impune gestionarea valului de migranți proveniți din zonele de instabilitate din Orientul Mijlociu și Nordul Africii, denumită în continuare *MENA*.

La nivel regional persistă unele stări de tensiune, determinate atât de tendința unor actori statali de a acționa în logica sferelor de influență, controlând zone de importanță strategică, cât și de menținerea vechilor dispute de natură etnică sau religioasă, separatiste, ori de contestare a frontierelor existente. Evoluția probabilă a acestor stări de tensiune în vecinătatea estică a României poate genera un potențial conflictual, cu impact major asupra securității țării noastre.

În perioada următoare, tendințele în mediul de securitate se vor înscrie, probabil, pe linia continuării eforturilor de stabilizare a zonelor afectate de conflicte cu diferite intensități, în contextul confruntării dintre actorii geopolitici importanți. Dimensiunea militară va constitui un element de bază în cadrul procesului de soluționare a problemelor din domeniul securității.

Riscurile și amenințările de natură militară la adresa securității României se manifestă pe mai multe planuri. În calitate de stat membru al NATO și UE avem obligația de a participa la asigurarea securității naționale și a aliaților. În același timp, la nivel regional, observăm destabilizarea situației de securitate din Regiunea Extinsă a Mării Negre, denumită în continuare *REMN*, pe fondul acțiunilor desfășurate de Federația Rusă pentru consolidarea zonelor de influență, a fenomenului migrației și a instabilității din zona Balcanilor de Vest.

Dezvoltarea potențialului militar în vecinătatea estică a țării noastre, materializată în constituirea și dislocarea de capacități moderne în proximitatea României, concomitent cu derularea unor procese de reorganizare, modernizare și înzestrare cu sisteme de armamente înalt-tehnologizate, precum și în creșterea numărului exercițiilor militare de amploare, desfășurate cu înștiințare în timp scurt sau chiar fără notificare, reprezintă cel mai important factor de risc militar la adresa securității naționale.

Instabilitatea din vecinătatea estică, prezentă în acțiunile destabilizatoare din Ucraina și conflictele înghețate din *REMN*, alături de manifestarea tendințelor autonomist-separatiste, care includ și elemente paramilitare, în regiuni cu o prezență semnificativă a minorităților, pot genera conflicte deschise în apropierea granițelor României.

Tensiunile interetnice și dezechilibrele economice în state aflate în zona Balcanilor de Vest sau în estul României pot conduce la reactivarea unor conflicte locale de mică intensitate, care se pot transforma în riscuri la adresa securității țării noastre.

Ineficiența măsurilor de control asupra fluxului migraționist provenit din *MENA* și a celor de integrare reală a refugiaților în societatea europeană poate afecta arhitectura de securitate comunitară în ansamblu, generând riscuri la adresa tuturor statelor membre UE, inclusiv asupra României.

Fenomenul terorist nu reprezintă, pentru moment, o amenințare directă, însă apropierea geografică de zonele în care acest fenomen se manifestă pregnant, precum și participarea țării noastre la acțiunile de stabilizare/reconstrucție din zone de conflict îi pot determina pe promotorii terorismului să înscrie România pe lista țintelor vizate.

Războiul hibrid, ca amenințare din partea unui adversar statal sau nonstatal, care utilizează vectorial și într-o manieră conjugată metode și mijloace convenționale și neconvenționale, poate reprezenta un risc major la adresa securității României.

Operațiunile informaționale, ca modalitate eficientă de destabilizare a statelor-țintă, reprezintă un factor de risc aparte,

prin capacitatea de a crea diviziuni în societate, de a slăbi încrederea în guvernele naționale și de a afecta coeziunea NATO și a UE.

Proliferarea armelor de distrugere în masă, a tehnologiilor și materialelor nucleare, a armamentelor și mijloacelor letale neconvenționale continuă să reprezinte o amenințare semnificativă. Această amenințare este amplificată de capacitatea vectorilor actuali de a transporta la țintă atât încărcături convenționale, cât și dispozitive explozive chimice, biologice, radiologice sau nucleare. Similar, proliferarea sistemelor de lovire de înaltă precizie se menține ca preocupare a actorilor statali și nonstatali, procesul fiind facilitat de accesul la tehnologie.

Atacurile cibernetice sunt o categorie complexă de amenințări, prin dinamica accentuată, caracterul global, dificultatea identificării sursei atacului și a stabilirii măsurilor eficiente de contracarare. Țintele probabile ale acestor atacuri pot fi atât obiectivele de infrastructură critică civilă, cât și sistemele de comunicații și tehnologiile informatice din domeniul apărării.

Crima organizată transfrontalieră reprezintă o amenințare cu semnificații militare deoarece, într-un context specific, poate interfera cu operațiunile de tip militar prin modul de acțiune, prin efectele produse și prin conexiunile cu alte tipuri de riscuri și amenințări neconvenționale. România poate fi, concomitent, zonă de tranzit pentru persoane implicate în activități infracționale ca migrația ilegală sau traficul ilegal de armament și materiale cu dublă utilizare, dar și stat-țintă pentru un oponent având ca obiective inclusiv facilități militare de pe teritoriul național.

Cu toate că o agresiune militară în Europa prezintă o probabilitate scăzută, capacitatea declanșării unei astfel de agresiuni, potențată de realizarea capacităților anti-acces și de interdicție zonală în bazinul Mării Negre, reprezintă principala amenințare la adresa securității României și a statelor din regiune.

În aceste condiții de manifestare a unor amenințări atât convenționale, cât și neconvenționale, sunt necesare întărirea capacităților operaționale naționale, precum și dezvoltarea parteneriatelor strategice existente și a cooperării cu celelalte state membre ale NATO și ale UE, pentru gestionarea situațiilor cu potențial destabilizator.

CAPITOLUL III

Misiunile armatei și obiectivele militare naționale

Armata României, subordonată exclusiv voinței poporului, pentru îndeplinirea misiunii sacre de apărare a țării, în contextul apărării colective a NATO, precum și al clauzei de asistență mutuală a Uniunii Europene, pregătește, integrează la nivel național și, la nevoie, face uz, conform legii, de toate resursele puse la dispoziție, pentru îndeplinirea rolului său constituțional de garantare a suveranității, independenței și unității statului, a democrației constituționale și a integrității teritoriale a țării, precum și pentru sprijinul acțiunilor statelor aliate în situații de criză, în baza angajamentelor asumate și a deciziilor politice adoptate la nivelul NATO și UE.

Aceasta presupune armonizarea eforturilor tuturor ministerelor și instituțiilor cu responsabilități în domeniul securității și apărării naționale din compunerea Sistemului Național de Securitate, denumit în continuare *SNS*¹, pentru asigurarea coerenței și complementarității acțiunilor cu cele ale Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, Uniunii Europene, parteneriatelor strategice² și inițiativelor regionale.

¹ Denumirea de „Sistem Național de Securitate” a fost introdusă și explicată în Ghidul Strategiei Naționale de Apărare a Țării pentru perioada 2015—2019.

² SUA, Germania, Franța, Italia, Spania, Marea Britanie, Polonia, Ungaria, Turcia, Azerbaidjan, Moldova și Republica Coreea.

Misiunile Armatei României se îndeplinesc prin acțiuni și sarcini specifice, astfel:

a) Contribuția la securitatea României pe timp de pace se va realiza prin:

— realizarea și menținerea capacității operaționale a structurii de forțe;

— planificarea și acțiunea în sistem interinstituțional;

— supravegherea, controlul și protecția spațiului aerian al României;

— asigurarea securității spațiului terestru, maritim și fluvial al României;

— apărarea sistemelor proprii împotriva atacurilor cibernetice și participarea la asigurarea securității cibernetice la nivel național;

— identificarea factorilor de risc militar pe baza capabilităților întrunite de informații, supraveghere și recunoaștere, denumită în continuare *JISR*, realizarea superiorității informaționale și distribuirea oportună a informațiilor către factorii de decizie politico-militari;

— revederea și modernizarea sistemului de pregătire a rezerviștilor;

— continuarea procesului de pregătire a teritoriului pentru apărare;

— desfășurarea sau participarea la acțiuni specifice de evacuare a cetățenilor români din străinătate;

— participarea la combaterea amenințărilor din Marea Neagră;

— asigurarea permanentă a securității facilităților, transporturilor și comunicațiilor militare.

b) Apărarea suveranității și integrității teritoriale a României se va realiza prin:

— participarea la identificarea și descurajarea oricărui tip de agresiune, alături de celelalte instrumente de putere ale statului;

— ridicarea graduală a capacității de luptă a structurii de forțe;

— angajarea tuturor capabilităților cinetice și noncinetice pentru contracararea acțiunilor ostile la adresa securității naționale;

— respingerea oricărei agresiuni armate la adresa României, independent și/sau în cadrul apărării colective a NATO sau clauzei de asistență mutuală a UE;

— acțiunea integrată, pe întregul teritoriu național, cu pachetul de forțe NATO destinat să acționeze în baza prevederilor art. 5 din Tratatul Atlanticului de Nord;

— asigurarea sprijinului națiunii gazdă, precum și primirea, cartiruirea și realizarea dispozitivului de luptă pentru forțele aliate sau parteneri care sprijină apărarea națională;

— asigurarea sprijinului necesar funcționării instituțiilor guvernamentale și protecției populației.

c) Participarea la apărarea colectivă în cadrul NATO și UE se va realiza prin:

— asigurarea capabilităților asumate în relația cu NATO, UE și în cadrul parteneriatelor strategice, precum și participarea la inițiativele, programele și proiectele de dezvoltare în cadru multinațional, inclusiv a celor din domeniul cibernetic și de apărare împotriva atacurilor cu rachete balistice;

— participarea la menținerea și restabilirea securității în spațiul NATO și UE atât în cadrul apărării colective, prevăzută prin Tratatul Organizației Atlanticului de Nord, cât și al activării clauzei de asistență mutuală, prevăzută de Tratatul Uniunii Europene.

d) Promovarea stabilității regionale și globale, inclusiv prin utilizarea diplomației apărării, se va realiza prin:

— participarea la operații de pace/răspuns la crize conduse de NATO, UE, OSCE și ONU;

— participarea la operații de asistență umanitară, de căutare-salvare și de înlăturare a efectelor dezastrelor;

— participarea la operații militare în cadrul unor coaliții de voință, pentru lupta împotriva terorismului, a extremismului, insurgenței și pentru asigurarea stabilității internaționale;

— implementarea măsurilor de creștere a încrederii și stabilității la nivel regional;

— contribuția la eforturile naționale și internaționale de control al armamentelor și de combatere a proliferării armelor de distrugere în masă.

e) Sprijinirea autorităților administrației publice centrale și locale, în situații de urgență, pentru acordarea de asistență populației și managementul consecințelor dezastrelor, prin:

— salvarea și evacuarea populației din zonele aflate în situații de urgență;

— participarea la acțiuni de intervenție pentru înlăturarea consecințelor dezastrelor naturale, ale fenomenelor meteorologice extreme și ale accidentelor tehnologice;

— transportul bunurilor de primă necesitate pentru populația afectată și a echipelor de intervenție care aparțin instituțiilor din SNS.

Obiectivele militare naționale

Obiectivul general al Armatei României constă în consolidarea capacității de apărare la nivel național, în context aliat și internațional.

Obiectivele militare naționale, pentru perioada 2016—2019, sunt:

— dezvoltarea capabilităților de apărare necesare pentru cunoașterea, prevenirea, descurajarea și respingerea oricăror acțiuni agresive la adresa țării noastre;

— participarea la realizarea sistemului național de management integrat al crizelor;

— întărirea profilului militar al României în cadrul organizațiilor internaționale și al inițiativelor regionale;

— creșterea prezenței aliate pe teritoriul național, concomitent cu dezvoltarea cadrului legal și realizarea proiectelor de infrastructură necesare susținerii acestei prezențe;

— contribuția la dezvoltarea capabilităților NATO de apărare împotriva atacurilor cu rachete balistice;

— consolidarea cooperării militare în cadrul parteneriatelor strategice, în mod deosebit cu SUA și sprijinirea activităților diplomatice, informaționale și economice pentru promovarea intereselor naționale;

— dezvoltarea unor inițiative de cooperare și parteneriate cu armatele statelor vecine;

— sprijinirea autorităților administrației publice centrale și locale care au rol principal în managementul situațiilor de urgență;

— contribuția la realizarea rezilienței societății românești în raport cu schimbările impredictibile ale mediului de securitate.

Obiectivele militare naționale vor urmări constituirea unui organism militar național capabil să furnizeze următoarele efecte de nivel strategic:

— descurajarea acțiunilor agresive la adresa României;

— limitarea duratei sau a influenței unei acțiuni militare ostile de natură să genereze o criză sau o situație de instabilitate;

— protecția populației și a teritoriului;

— proiecția capabilităților militare necesare pentru asigurarea participării specializate în cadrul securității naționale extinse;

— consolidarea credibilității strategice a țării noastre.

Starea finală dorită constă în realizarea capacității de acțiune întrunită a Armatei României și a structurii de forțe necesare îndeplinirii nivelului de ambiție; descurajarea unei potențiale agresiuni; executarea unei operații de apărare, pe teritoriul național, pentru contracararea acțiunilor agresive convenționale, neconvenționale și/sau hibride, până la intervenția forțelor principale aliate; participarea, conform angajamentelor asumate, la o operație majoră de apărare colectivă NATO de tip Art. 5 sau la o operație de mare intensitate desfășurată de UE, pe baza clauzei de asistență mutuală.

Direcții de acțiune pentru îndeplinirea obiectivelor militare naționale

Principala direcție de acțiune va fi în domeniul personalului militar și civil angajat în acțiunile de pregătire și de apărare a țării, vizând creșterea calității pregătirii acestuia. În acest sens vor fi intensificate eforturile privind selecția, instruirea și reținerea personalului în structurile militare, astfel:

— selecția va viza atragerea acelor cetățeni care au calitățile, capacitatea și dorința de a contribui la efortul de apărare națională;

— instruirea și educarea vor urmări transmiterea de cunoștințe și formarea deprinderilor acționale necesare îndeplinirii misiunilor încredințate. De asemenea, vor viza dezvoltarea moral-volitivă necesară întăririi coeziunii structurilor, a disciplinei, spiritului patriotic și a celui de sacrificiu;

— o atenție specială va fi acordată selecționării și formării liderilor de la toate eşaloanele;

— se va avea în vedere îmbunătățirea calității vieții personalului și a familiilor acestora, ca simbol al prețuirii activităților desfășurate și mijloc de ridicare a moralului personalului.

Modernizarea echipamentelor militare existente, concomitent cu înzestrarea structurilor militare cu sisteme și echipamente de generație nouă, va reprezenta o altă direcție importantă, subsumată efortului pentru îndeplinirea obiectivelor militare naționale. Aceasta va viza asigurarea armamentului, echipamentului și tehnicii militare în cantitatea și calitatea necesare efortului de apărare. De asemenea, pentru realizarea capacității de planificare și acțiune integrată la nivelul SNS se vor iniția programele de înzestrare comune și în sistem interinstituțional.

A treia direcție strategică, în strânsă corelare cu primele două, este cea care vizează adaptarea, transformarea și dezvoltarea forțelor Armatei României, în concordanță cu realitatea politico-strategică, în conformitate cu standardele aliate. În acest sens se va urmări:

— menținerea unui nivel ridicat de operativitate pentru structurile din pachetul de forțe destinat asigurării Capacității de reacție imediată, denumită în continuare *CRI*, precum și pentru cele puse la dispoziția Alianței Nord-Atlantice, ca parte componentă a Forței consolidate de răspuns a NATO, denumită în continuare *eNRF*, și a Grupurilor tactice de luptă ale UE, denumite în continuare *EUBG*;

— asumarea rolului de națiune-cadru în implementarea unor inițiative pentru consolidarea prezenței aliate în regiune;

— adaptarea cadrului conceptual de constituire modulară, pregătire și întreținere a forțelor în funcție de misiune atât pe teritoriul național, cât și în afara acestuia;

— constituirea și operaționalizarea capacităților de informații, supraveghere și recunoaștere, denumite în continuare *ISR*, de nivel brigadă și regiment;

— creșterea gradului de mobilitate și de protecție a forțelor;

— dezvoltarea și integrarea sistemului de comandă, control, comunicații, computere, informații, supraveghere și cercetare, denumit în continuare *C4ISR*, de nivel tactic, operativ și strategic, precum și interconectarea acestora cu sistemele specifice SNS și NATO;

— implementarea sistemului de recrutare, formare, pregătire și utilizare a rezervei voluntare;

— planificarea, organizarea și desfășurarea pregătirii, prin exerciții de mobilizare, a populației, teritoriului și a economiei naționale pentru creșterea rezilienței și pentru a face față oricărei situații de criză de securitate.

Acțiunile de transformare, în cadrul direcțiilor prezentate, vor fi detaliate în planuri de acțiune pentru realizarea obiectivelor propuse.

CAPITOLUL IV

Capabilitățile de apărare și prioritățile realizării acestora

Pentru îndeplinirea misiunilor și a nivelului militar de ambiție, Armata României trebuie să dezvolte și să dețină capabilități credibile și sustenabile, definite prin procesul de planificare a apărării în următoarele domenii: comandă, control, comunicații, informații, angajare, proiecția forței, protecție și susținere.

Dezvoltarea capabilităților Armatei României se realizează prioritar pentru:

— structurile gata de luptă permanent, destinate supravegherii și avertizării timpurii, executării serviciului de luptă, intervenției la obiectivele militare, la criză teroristă și în situații de urgență;

— structurile cu capacitate de reacție imediată, destinate executării acțiunilor de luptă pe teritoriul național, prin reacție imediată, descurajare și demonstrație de forță;

— forțele nominalizate pentru componentele Forței consolidate de răspuns a NATO și pentru Grupurile tactice de luptă ale UE;

— forțele asumate în cadrul procesului NATO de planificare a apărării, prin țintele de capabilități, prin Planul UE de dezvoltare a capabilităților și prin Sistemul ONU de management al capabilităților pentru operații de menținere a păcii;

— capabilitățile destinate participării la implementarea proiectelor, programelor și inițiativelor de dezvoltare în cadrul multinațional asigurat de NATO și UE;

— alte structuri care asigură creșterea potențialului de angajare în acțiuni militare.

Constituirea, dezvoltarea și menținerea capabilităților se realizează având în vedere cerințele și acțiunile specifice în următoarele direcții: doctrină, organizare, pregătire, înzestrare, formarea liderilor militari, personal, infrastructură și interoperabilitate, astfel:

a) în domeniul doctrinar:

— dezvoltarea/armonizarea cadrului normativ pentru abordarea interinstituțională a securității și apărării naționale;

— continuarea procesului de acceptare și implementare a standardelor NATO la nivelul întregii structuri de forțe;

— participarea la dezvoltarea conceptului de contracarare a războiului hibrid;

— dezvoltarea cadrului normativ pentru executarea/contracararea operațiilor speciale, în mediul urban, informaționale, psihologice și cibernetice;

— actualizarea reglementărilor în domeniul instruirii în Armata României, pentru asigurarea unui nivel ridicat de interoperabilitate.

b) privind organizarea structurii de forțe:

— transformarea Statului Major General în Statul Major al Apărării și operaționalizarea acestuia;

— dezvoltarea și perfecționarea structurii de forțe pentru a fi în măsură să își îndeplinească misiunile stabilite prin planurile de apărare naționale și/sau ale NATO;

— uniformizarea statelor de organizare ale structurilor de același tip, ale comandamentelor, marilor unități și unităților de luptă, sprijin de luptă și sprijin logistic, în acord cu cerințele Codului NATO de capabilități;

— constituirea capabilităților de cercetare, supraveghere și recunoaștere, de nivel brigadă și regiment, la nivelul categoriilor de forțe;

— finalizarea procesului de constituire și operaționalizare a Comandamentului Forțelor Întrunite, denumit în continuare *CFI*, și a Comandamentului de Divizie Multinațional pentru zona de Sud-Est a flancului estic al Alianței, denumit în continuare *MND-SE HQ*;

— dezvoltarea capabilităților medicale operaționale și consolidarea sistemului medical al Ministerului Apărării Naționale.

c) pentru pregătirea comandamentelor și instruirea forțelor:

— dezvoltarea programului național pentru realizarea unei pregătiri consolidate, la nivel întrunit, în cadru multinațional;

— conexasia exercițiilor planificate și desfășurate la nivel național cu cele NATO prin Programul militar de instruire și exerciții al Alianței;

— instruirea individuală și colectivă cu întrebuițarea lecțiilor învățate, a bunelor practici și transferul de experiență în scopul îndeplinirii misiunilor și sarcinilor specifice;

— optimizarea procesului de instruire pentru creșterea capacității de acțiune a structurilor/grupărilor de forțe;

— dezvoltarea, la nivel întrunit, a capacității militare naționale de instruire prin simulare;

— asigurarea coerenței și continuității sistemului de învățământ militar, precum și dezvoltarea relațiilor bilaterale cu alte instituții de învățământ din armatele statelor membre NATO și UE;

— îmbunătățirea calității infrastructurii instituțiilor de învățământ militar prin informatizare și asigurarea logisticii didactice, corespunzător perspectivelor de înzestrare a Armatei României.

d) pentru asigurarea înzestrării:

— achiziționarea de echipamente/tehnică critice pentru înzestrarea structurii de forțe și revitalizarea unor sisteme de echipamente și tehnică militară existente;

— continuarea derulării programelor de înzestrare și modernizare cu echipamente militare și inițierea unor programe noi pentru realizarea capabilităților asumate în cadrul NATO și UE, cu preponderență prin implicarea industriei naționale de apărare;

— modernizarea și asigurarea protecției sistemelor de comandă, control, comunicații, calculatoare, informații, supraveghere și cercetare, integrat la nivel național și interoperabil cu cel al Alianței;

— asigurarea suportului logistic pe durata ciclului de viață al echipamentelor și controlul costurilor asociate acestui proces;

— constituirea, completarea, precum și îmbogățirea stocurilor, diferențiat, inclusiv prin prepoziționarea resurselor pentru apărare în contextul asigurării sustenabilității forțelor, în

concordanță cu nivelul capacității operaționale, stabilită pentru fiecare pachet de forțe;

— participarea la programele, proiectele și inițiativele de dezvoltare a capabilităților de apărare în cadrul multinațional asigurat de NATO și UE.

e) în domeniul formării liderilor militari:

— dezvoltarea unei culturi organizaționale coerente, care să permită pregătirea liderilor militari în toate domeniile securității și apărării naționale;

— eficientizarea procesului de selecție, formare și perfecționare a liderilor militari;

— adaptarea permanentă a pregătirii liderilor militari la noile provocări ale mediului de securitate și dezvoltării tehnologice;

— formarea noii generații de lideri militari inovatori, flexibili, eficienți, cu experiență în teatre de operații și în comandamente aliate;

— asigurarea pregătirii profesionale a liderilor militari în vederea îndeplinirii cerințelor la nivel național, comunitar și aliat.

f) în domeniul personalului:

— asigurarea încadrării la nivel calitativ și numeric planificat, atât în structurile naționale, cât și în structurile de comandă și de forțe ale NATO și UE;

— alinierea managementului resurselor umane la cele mai bune practici NATO și la consecințele generate de noul mediu de securitate;

— creșterea calității vieții militarilor prin asigurarea condițiilor de locuit, îmbunătățirea asistenței medicale, eficientizarea dialogului social și armonizarea cadrului legal privind salarizarea personalului, raportat la realitățile socio-economice naționale;

— formarea, pregătirea și utilizarea rezerviștilor voluntari și menținerea unui nivel ridicat al pregătirii pentru mobilizare a structurilor armatei.

g) pentru asigurarea infrastructurii:

— standardizarea infrastructurii marilor unități și unități de același tip pentru asigurarea cartuirii și instruirii forțelor;

— dezvoltarea infrastructurii necesare dislocării forțelor aliate și prepoziționării de tehnică aparținând statelor aliate;

— corelarea infrastructurii militare cu misiunile, structura de forțe și procesul de dezvoltare a capabilităților militare;

— asigurarea facilităților necesare refacerii capacității de luptă a personalului forțelor proprii și/sau aliate;

— asigurarea sprijinului națiunii gazdă pentru forțele armate străine care se află în tranzit, staționează sau desfășoară operații pe teritoriul României;

— utilizarea în comun, la nivel interinstituțional, a facilităților de instruire și realizarea unui poligon de instruire pentru lupta urbană;

— înființarea bazelor militare și dezvoltarea fondului de locuințe pentru militari.

h) pentru realizarea interoperabilității forțelor:

— continuarea implementării standardelor NATO esențiale și extinderea aplicabilității acestora pentru dezvoltarea structurii de forțe;

— menținerea nivelului de interoperabilitate a forțelor, prin participarea la activitățile comune de instruire și planificare, organizate în cadrul asigurat de inițiativele NATO, UE și prin afilierea la comandamentele din structura de forțe NATO;

— corelarea procesului de standardizare cu programele de înzestrare a forțelor, de dezvoltare și modernizare a echipamentelor și materialelor.

CAPITOLUL V

**Structura de comandă și structura de forțe
a Armatei României**

Structura de comandă asigură conducerea Armatei României pe timp de pace, la instituirea stării de asediu, declararea stării de mobilizare și/sau a stării de război. La pace, conducerea se exercită de către autoritățile constituționale ale statului, pe trei niveluri — politic, politico-militar și militar, astfel:

— la nivel politic, conducerea apărării naționale se exercită de Președintele României, Parlamentul României, Consiliul Suprem de Apărare a Țării, denumit în continuare CSAT, și Guvernul României;

— la nivel politico-militar, conducerea Armatei României se exercită de către ministrul apărării naționale;

— la nivel militar, conducerea structurii de forțe a Armatei României se exercită de către șeful Statului Major General/Statului Major al Apărării.

La instituirea stării de asediu, declararea stării de mobilizare și/sau a stării de război conducerea acțiunilor militare se realizează, la nivel strategic, de către comandantul Centrului Național Militar de Comandă, denumit în continuare CNMC, iar la nivel operativ de către CFÎ, și componentele/centrele operaționale ale SNS.

Relaționarea interinstituțională se realizează prin asigurarea implementării Concepției de realizare a sistemului de comunicații și informatic al Forțelor Armate, care să permită schimbul de date și informații în volum complet, protejat, și perfecționarea procedurilor de lucru în comun.

Pentru îndeplinirea misiunilor și sarcinilor specifice, structura de forțe a Armatei României este definită din punct de vedere organizațional, operațional și acțional.

Din punct de vedere organizațional, Armata României se constituie din trei categorii de forțe: forțe terestre, forțe aeriene și forțe navale. Pentru îndeplinirea unor sarcini și responsabilități specifice se constituie forțe pentru operații speciale și informații militare, forțe pentru sprijin logistic și forțe pentru comunicații, informatică și apărare cibernetică.

Forțele terestre asigură capabilitățile de manevră, de lovire și de protecție, în măsură să realizeze dislocarea, prezența, extinderea și continuitatea acțiunilor militare preponderent terestre în zonele de interes ale României și/sau aliaților, la pace, în situații de criză și pe timp de război. Asigură, prin rotație, capabilități de reacție imediată, precum și forțele care participă la operații și misiuni internaționale și a celor destinate Forței consolidate de răspuns a NATO și Grupurilor tactice de luptă ale UE, conform planurilor aprobate.

Structurile Forțelor Terestre vor cuprinde în principal: Statul Major al Forțelor Terestre; două comandamente de divizie (cu structurile de sprijin de luptă și logistic aferente); opt brigăzi luptătoare; două brigăzi de sprijin de luptă; o brigadă de cercetare, supraveghere și recunoaștere și trei baze de sprijin logistic.

Forțele aeriene: apără spațiul aerian național și spațiul aerian comun al Alianței, operaționalizează și mențin operaționalizarea forțelor și mijloacelor aeriene, sprijină celelalte categorii de forțe ale Armatei și participă la rezolvarea situațiilor de urgență și intervenție în sprijinul autorităților locale, precum și la îndeplinirea angajamentelor internaționale.

Structura Forțelor Aeriene va cuprinde în principal: Statul Major al Forțelor Aeriene; cinci baze aeriene; o brigadă de apărare antiaeriană; o brigadă de cercetare, supraveghere și recunoaștere și o bază de sprijin logistic.

Forțele navale desfășoară acțiuni militare, independent sau în cadrul unor grupări multinaționale, pentru asigurarea integrității spațiului maritim și fluvial, participarea la impunerea respectării legislației naționale și internaționale în apele teritoriale, zona contiguă și zona economică exclusivă, executarea operației de securitate maritimă și a intervenției pentru căutare-salvare pe mare și pe fluviu. De asemenea, asigură cercetarea permanentă a litoralului și a Mării Negre, sprijină celelalte categorii de forțe ale Armatei și participă la operații și misiuni internaționale, conform planurilor aprobate.

Pentru îndeplinirea acestor misiuni, în compunerea Forțelor Navale se regăsesc în principal: Statul Major al Forțelor Navale; o flotă maritimă; o flotilă de fregate; o flotilă fluvială; o brigadă cercetare, supraveghere și recunoaștere și o bază de sprijin logistic.

Forțele pentru operații speciale și informații militare execută misiuni specifice de cercetare specială, acțiune directă și asistență militară, în mediile terestru, maritim și aerian, pe teritoriul statului român sau în afara acestuia, independent sau în cooperare cu alte forțe naționale și/sau aliate, potrivit legii.

Aceste misiuni sunt îndeplinite de brigada pentru operații speciale și cea pentru informații militare, precum și de structuri specializate pentru operații speciale existente în organica Forțelor Aeriene și a Forțelor Navale.

Forțele pentru sprijin logistic asigură sprijinul logistic operațional și de susținere, necesar structurilor luptătoare și de sprijin de luptă, potrivit domeniilor de responsabilitate, prin structuri specializate pe funcțiuni — transport, sprijin logistic, medical, mentenanță, învățământ și instrucție.

Aceste misiuni sunt îndeplinite de structuri ale Comandamentului Logistic Întrunit și constau în: o bază logistică de sprijin și două baze logistice de susținere.

Forțele pentru comunicații, informatică și apărare cibernetică asigură, prin capabilități fixe și dislocabile, sprijinul de luptă pentru managementul, operarea și mentenanța infrastructurii, sistemelor și serviciilor de comunicații, informatică, securitate informațională și apărare cibernetică, în țară și în afara teritoriului național.

Îndeplinirea acestor misiuni și asigurarea conducerii forțelor se realizează prin Comandamentul Comunicațiilor, Informaticii și Apărării Cibernetică, șapte centre de comunicații și informatică, unități de sprijin de comunicații și informatică ale comandamentelor și marilor unități din compunerea categoriilor de forțe.

În cadrul structurii de forțe ale NATO, în România acționează: MND-SE HQ, Unitatea de Integrare a Forțelor NATO, denumită în continuare NFIU, Modulul de Comunicații Dislocabil, denumit în continuare DCM-„E”, și Baza militară pentru asigurarea apărării antirachetă Deveselu.

Din punct de vedere operațional, Armata României se constituie din:

— structuri de comandă, control și comunicații: comandamentele operaționale ale categoriilor de forțe, Comandamentul Forței Întrunite, Comandamentul Logistic Întrunit, Comandamentul Comunicațiilor, Informaticii și Apărării Cibernetică, comandamente de divizie, de flotă, flotilă, centre de operații;

— structuri pentru asigurarea cu informații: mari unități și unități de cercetare, supraveghere și recunoaștere;

— structuri de angajare: mari unități și unități mecanizate, de infanterie, vânători de munte, operații speciale, tancuri, artilerie, poliție militară, operații psihologice, de infanterie marină,

escadrile de aviație de luptă, aviație de instrucție, elicoptere de luptă și divizioane de nave de luptă la mare și fluviu;

— structuri de sprijin de luptă: mari unități și unități de rachete sol-aer, de apărare antiaeriană, de geniu de luptă, de protecție chimică, bacteriologică, radiologică și nucleară, denumită în continuare *CBRN*, de minare/deminare maritimă și pentru protecția demnitarilor militari români și străini pe teritoriul național;

— structuri de proiecție și mobilitate: escadrile de transport aerian tactic și de elicoptere de transport;

— structuri de sprijin logistic: mari unități și unități de logistică operațională pentru forțele terestre, aeriene, navale și comunicații și informatică, precum și baze logistice de susținere.

În scopul îndeplinirii misiunilor și sarcinilor militare desfășurate la nivel național și la nivel aliat, Armata României constituie, din punct de vedere acțional:

— structuri din pachetul de forțe gata de luptă permanent, pentru supraveghere și avertizare timpurie, sprijinul autorităților civile și antiterorism;

— structuri din pachetul de forțe cu capacitate de reacție imediată, pentru evitarea surprinderii și angajarea în acțiuni militare de intensitate redusă, menținerea integrității spațiului aerian al României — integrat în Sistemul Extins de Apărare Aeriană al NATO, controlul asupra apelor teritoriale, precum și pentru descurajare și reacție, pregătirea apărării obiectivelor importante din adâncimea strategică și punerea în aplicare a acțiunilor specifice pentru implementarea la nivel național a măsurilor NATO de răspuns la criză;

— structuri din pachetul de forțe cu capacitate de reacție rapidă pentru descurajarea unei agresiuni iminente;

— structuri din pachetele de forțe pentru apărarea strategică și/sau respingerea agresiunii;

— structuri care se constituie la mobilizare pentru regenerarea forțelor.

Resursele pentru îndeplinirea misiunilor și obiectivelor militare naționale cuprind personalul, mijloacele financiare, tehnologice, științifice, materiale și de altă natură, care vor fi alocate de către Guvernul României pentru asigurarea apărării naționale și îndeplinirea angajamentelor asumate pe plan internațional.

În domeniul resurselor umane numărul de posturi bugetate va rămâne constant, pe toată durata de aplicare a acordului politic, respectiv 81.129, și stă la baza estimării cheltuielilor de personal.

Nivelul resurselor financiare are ca punct de plecare bugetul aprobat pe anul 2015 și o creștere graduală pentru atingerea nivelului de 2% din PIB în anul 2017 și menținerea acestuia în următorii 10 ani, conform Acordului politic național privind creșterea finanțării pentru apărare. Acest nivel permite susținerea planificării bugetare multianuale a cheltuielilor militare pentru asigurarea previzibilității politicii de înzestrare cu tehnică de luptă modernă, precum și îmbunătățirea permanentă a calității vieții personalului militar și civil.

Totodată, cu resursele financiare asigurate prin programele, proiectele și inițiativele NATO sau UE se dezvoltă capacitățile care sprijină atât îndeplinirea angajamentelor asumate în relația cu aceste organisme, cât și misiunile și sarcinile specifice, la nivel național.

Resursele materiale asigură gradul de înzestrare cu echipamente, prevăzut în Codul NATO de capacități, în concordanță cu tipul de structură nominalizat pentru fiecare capacitate în parte.

Atingerea nivelului planificat al capacității operaționale, în procesul de operaționalizare a structurilor, se va realiza prin revitalizarea, redistribuirea și asigurarea stării de operativitate tehnică a echipamentelor actuale, precum și prin înzestrarea acestora cu echipamente noi, implicând industria românească în realizarea produselor și serviciilor necesare Armatei României.

În cadrul derulării programelor de achiziție a echipamentelor majore se vor planifica și achiziționa elementele suportului logistic integrat, care să asigure susținerea utilizării acestora pe întreaga durată a ciclului de viață.

Executarea mentenanței echipamentelor militare se va asigura cu preponderență în cadrul structurilor proprii prin aprovizionarea cu piese de schimb și materiale, echipamente de testare și suport, instruirea personalului, asigurarea documentației tehnice și infrastructurii specifice, în facilitățile oferite de industria națională de apărare și/sau în cadrul de cooperare asigurat de apartenența la NATO și UE.

Resursele tehnologice și de cercetare vor asigura baza modernizării echipamentelor și tehnicii militare în scopul dezvoltării capacităților necesare Armatei României pentru îndeplinirea misiunilor de apărare națională conform direcțiilor stabilite.

CAPITOLUL VI

Principii și concepte strategice și operaționale

Strategia militară definește principiile și conceptele strategice și operaționale, care asigură îndeplinirea obiectivelor militare naționale și misiunile stabilite.

Păstrând elementele de continuitate în asigurarea caracterului defensiv-activ al Strategiei militare a României, conceptele strategice privind capacitatea defensivă credibilă, restructurarea și modernizarea, precum și parteneriatul operațional intensificat își păstrează valabilitatea și în perioada 2016—2019, cu adaptarea acțiunilor conform direcțiilor precizate în actuala strategie.

Utilizarea elementului puterii militare pentru apărarea și promovarea intereselor naționale se va baza pe următoarele principii strategice: legitimitate, unitate de acțiune în context aliat, interdependența multidimensională, acțiune întrunită și interinstituțională, flexibilitate, inițiativa strategică și riposta proporțională.

Legitimitatea este dată de subordonarea Armatei României strict voinței poporului și realizarea oricărei acțiuni numai în cadru legal, național și internațional. Folosirea forței va respecta normele legale, morale, etice, politice și diplomatice, asigurând îndeplinirea obiectivelor militare și a misiunilor asumate.

Principiul unității de acțiune în context aliat se realizează în concordanță cu statutul României de țară membră a NATO și a UE și cu participarea Armatei României la apărarea colectivă/clauza de asistență mutuală, printr-o abordare unitară a amenințărilor.

Lărgirea spectrului riscurilor și amenințărilor neconvenționale, asimetrice și diversificarea tipologiei crizelor și conflictelor solicită o abordare interdependentă, multidimensională a amenințărilor, riscurilor și vulnerabilităților și un răspuns întrunit, interinstituțional, în medii de operare ostile, în condiții geoclimatice dificile, configurând o structură de forțe adecvată misiunii.

În raport cu specificul, durata și complexitatea misiunilor, Armata României dezvoltă și angajează capacități adecvate, dimensionate și configurate modular, conform principiului flexibilității, pentru îndeplinirea întregii game de misiuni.

Inițiativa strategică asigură competitivitatea în timp a organizației militare și are ca scop definirea cadrului conceptual și a modului de implementare a obiectivelor politicii de apărare, configurarea, dimensionarea, pregătirea și înzestrarea Armatei României și transformarea organizației militare.

Riposta proporțională are la bază respectarea legilor războiului, prin corelarea mijloacelor și procedurilor folosite pentru atingerea obiectivelor militare cu efectele produse.

Conceptele strategice și operaționale, în accepțiunea prezentei strategii, descriu modul în care sunt angajate forțele armate pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite și sunt ierarhizate astfel:

a) concepte instituționale — rezultă din Strategia națională de apărare a țării și Carta albă a apărării și descriu modul în care Armata României contribuie la asigurarea securității naționale în contextul implementării conceptului de securitate națională extinsă;

b) concepte de operare — definesc modul de aplicare, în practică, a artei și științei militare și reliefează modul în care acționează forțele armate în vederea implementării conceptelor instituționale la nivel strategic, operativ și tactic;

c) concepte funcționale — descriu modul de acțiune a forțelor armate, în domenii specifice/specializate.

Pentru fundamentarea măsurilor și acțiunilor privind îndeplinirea obiectivelor militare și a misiunilor sale, Armata României definește, utilizează și implementează, în principal și fără a se limita la acestea, următoarele concepte instituționale:

— *credibilitatea strategică* decurge din Strategia națională de apărare a țării și reprezintă ansamblul percepțiilor unor terți privind intențiile, determinarea și capacitatea instituției militare de a-și asuma și a duce la îndeplinire obiectivele care privesc asigurarea apărării naționale în raport cu angajamentele asumate. Depinde de: continuitate în promovarea unor principii și valori; previzibilitate, pe termen mediu și lung, în ducerea la îndeplinire a deciziilor asumate; transparență în planificarea resurselor necesare îndeplinirii obiectivelor asumate; dezvoltarea de capabilități militare, la nivel național sau în cadru multinațional;

— *abordarea și planificarea interinstituțională* constituie conceptul fundamental de operare prin care Armata României dezvoltă relații cu toate instituțiile și structurile naționale cu responsabilități în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale, precum și cu actori internaționali;

— *reziliența* presupune abilitatea SNS de a rezista unui atac și de a-și reveni în urma acestuia, dezvoltând capabilități suficiente de a anticipa și a contracara o amenințare, de a asigura condițiile de victorie și soluțiile optime de răspuns. Principalele măsuri care conduc la întărirea rezilienței, cu aplicabilitate nu numai la nivel militar, sunt: identificarea vulnerabilităților și a riscurilor asociate; dezvoltarea unui proces interinstituțional de luare a deciziilor; pregătire civilă și susținere militară a măsurilor luate; resurse/rezerve la dispoziție.

Conceptele de operare și funcționale utilizate în planificarea acțiunilor militare sunt:

— *managementul integrat al crizelor* — asigură configurarea unui sistem național integrat pentru: elaborarea, din timp, a planurilor naționale; realizarea oportună, simultană a acțiunilor de intervenție; implementarea integrată a măsurilor de răspuns; interoperabilitatea cu Sistemul NATO de Răspuns la Criză, sistemul UE de management al crizelor și cu alte sisteme similare existente pe plan internațional;

— *protecția integrală* asigură proiectarea și aplicarea unor măsuri de protecție active și pasive, pe mai multe niveluri, în

spațiile de operare aerian, terestru, naval și cibernetic, pentru contracararea riscurilor și amenințărilor, pregătirea capabilităților pentru intervenție și a procedurilor de angajare preventivă;

— *logistica integrată* asigură cadrul necesar și capabilitățile care să permită dislocarea rapidă și susținerea forțelor proprii și aliate pe teritoriul național, în cooperare cu sistemele logistice ale țărilor aliate și cele ale structurii de comandă NATO, inclusiv libertatea de mișcare, trecerea rapidă a frontierelor de stat, transportul strategic și intrateatrul.

CAPITOLUL VII

Concluzii

Strategia militară este documentul de referință care exprimă orientările și opțiunile fundamentale privind planificarea, constituirea și modul de întrebuițare a Armatei României, pentru îndeplinirea obiectivelor politicii de apărare a statului român, în context național și aliat.

Pe baza evaluării mediului internațional de securitate și a posibilelor riscuri și amenințări la adresa securității statului român, Strategia militară detaliază misiunile Armatei României, pentru apărarea intereselor și valorilor naționale și aliate și urmărește realizarea unei armate moderne, flexibile și eficiente, capabile să execute întreaga gamă de misiuni, de la cele de management al crizelor, până la acțiuni de luptă de mare intensitate.

În contextul susținerii obiectivelor din domeniul securității, stabilite prin Strategia națională de apărare a țării și Carta albă a apărării, Armata României va fi în măsură să descurajeze și să contracareze o eventuală agresiune armată asupra teritoriului național și să participe la descurajarea și respingerea unei agresiuni în cadrul aliat. România își consolidează apărarea națională și prezervă interesele naționale în Marea Neagră și la fluviul Dunărea, independent, până la activarea mecanismelor de funcționare tip „Articol 5”/NATO sau „Articol 42/7”/TEU, precum și prin dezvoltarea cooperării cu aliații din proximitate și inițiativele regionale de cooperare militară.

Armata României va contribui, de asemenea, la promovarea stabilității regionale și Euro-Atlantice, prin participarea la operații de răspuns la criză, sub comandă NATO, UE, ONU și OSCE și în cadrul coalițiilor. Nu în ultimul rând, va participa la asigurarea securității interne pe timp de pace, la sprijinul organelor administrației publice centrale și locale, în situații de urgențe civile, potrivit legii.

Derularea procesului de transformare a Armatei României, în consens cu cele desfășurate în cadrul NATO și UE, impune implementarea integrală a Programului privind transformarea, dezvoltarea și înzestrarea Armatei României până în anul 2026 și în perspectivă.

Abordarea cuprinzătoare, prin stabilirea unor modalități concrete de cooperare interinstituțională, reprezintă un factor primordial în realizarea unui proces decizional logic și eficient, precum și a unei structuri de comandă și control integrată, suplă și standardizată.

Obiectivele Strategiei militare a României vor putea fi îndeplinite numai cu atragerea și menținerea unei resurse umane pregătite corespunzător, formarea liderilor militari și asigurarea resurselor necesare dezvoltării capabilităților Armatei României.

Armata României, subordonată exclusiv voinței poporului, va rămâne garantul suveranității, al independenței și al unității statului, al integrității teritoriale a țării și al democrației constituționale, îndeplinindu-și misiunile ce-i revin.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Normelor metodologice de aplicare a Legii îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.872/2005

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. II din Legea nr. 269/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2015 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2011 privind unele măsuri de organizare a activității de îmbunătățiri funciare, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Normele metodologice de aplicare a Legii îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.872/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 6 februarie 2006, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 14 alineatul (3), litera m) va avea următorul cuprins:

„m) destinația bunurilor, în cazul dizolvării, cu excepția bunurilor obținute conform prevederilor legii, precum și a celor achiziționate ori edificate din bani publici de către organizații, după preluarea în proprietate a infrastructurii secundare de irigații aparținând domeniului privat al statului, care urmează procedura prevăzută de lege.”

2. Articolul 69 va avea următorul cuprins:

„Art. 69. — (1) Organizațiile și federațiile se dizolvă:

a) de drept;

b) prin hotărâre judecătorească.

(2) Organizațiile și federațiile se dizolvă de drept prin:

a) imposibilitatea desfășurării activităților pentru care au fost constituite pe o perioadă de 3 ani, constatată prin hotărârea adunării generale sau a consiliului de administrație al federației;

b) apariția unei situații care face ca existența organizației sau federației să nu mai fie necesară, aprobată prin hotărârea adunării generale sau a consiliului de administrație al federației;

c) imposibilitatea constituirii adunării generale a organizației sau a consiliului de administrație al federației, dacă această situație durează mai mult de un an de la data la care, potrivit statutului, organele de conducere trebuiau constituite. În acest caz, constatarea dizolvării se realizează la cererea oricărei persoane interesate, prin ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale de aprobare a dizolvării, în baza avizului Oficiului de reglementare;

d) alte cauze prevăzute de lege sau statut.

(3) Înainte de convocarea adunării generale a organizației sau consiliului de administrație al federației pentru aprobarea dizolvării de drept, prevăzută la alin. (2) lit. a) și b), consiliul de administrație înaintează Oficiului de reglementare documentația de justificare a îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (2) și o propunere de lichidare. Declanșarea dizolvării și lichidării se va face pe baza avizului Oficiului de reglementare.

(4) În cazurile de dizolvare prevăzute la alin. (1) lit. b), lichidatorii numiți prin hotărâre judecătorească depun această hotărâre la Oficiul de reglementare pentru înscrierea în Registrul național al organizațiilor de îmbunătățiri funciare, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(5) În cazul dizolvării prevăzute de alin. (1) lit. a), lichidatorii numiți prin hotărârea adunării generale a organizației/federației depun această hotărâre la Oficiul de reglementare pentru înscrierea în Registrul național al organizațiilor de îmbunătățiri

funciare, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(6) Lichidatorii numiți fac inventarul și încheie un bilanț în care se constată situația exactă a activului și pasivului organizației/federației, imediat după intrarea lor în funcție.

(7) Lichidatorii sunt obligați să primească și să păstreze registrele și orice alte acte ale organizației/federației până la radierea organizației din Registrul național al organizațiilor de îmbunătățiri funciare. De asemenea, ei țin un registru cu toate operațiunile lichidării în ordinea datei acestora.

(8) Lichidatorii își îndeplinesc mandatul sub controlul cenzorilor.

(9) Încheierea procesului de lichidare se face cu avizul Oficiului de reglementare. Lichidatorii depun documentația care atestă finalizarea procesului de lichidare a organizației sau federației, necesară pentru emiterea ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale de aprobare a lichidării, cu respectarea prevederilor art. 22.

(10) Oficiul de reglementare va radia organizația/federația din Registrul național al organizațiilor de îmbunătățiri funciare în termen de 5 zile de la data emiterii ordinului de aprobare a lichidării.”

3. Articolul 73 va avea următorul cuprins:

„Art. 73. — (1) Organizațiile constituite potrivit legii pot formula cereri de transmitere fără plată a dreptului de proprietate asupra infrastructurii secundare de irigații aparținând domeniului privat al statului, aflată în administrarea Agenției, administrarea societăților, institutelor de cercetare și producție agricolă, unităților de învățământ agricol și silvic, precum și a altor instituții publice, cu respectarea condițiilor rezoluției prevăzute de art. 27 alin. (1) și (1¹) din lege.

(2) Predarea-preluarea infrastructurii secundare de irigații aparținând domeniului privat al statului se face pe bază de protocol încheiat între reprezentantul proprietarului infrastructurii, pe de o parte, și organizație, pe de altă parte. Conținutul minim al protocolului de transmitere a dreptului de proprietate, precum și protocoalele încheiate în baza acestui conținut minim se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, la propunerea Agenției.”

4. Articolul 74 va avea următorul cuprins:

„Art. 74. — Infrastructura de îmbunătățiri funciare aparținând domeniului privat al unităților administrativ-teritoriale se poate transmite, la cerere, în proprietatea organizațiilor ori federațiilor, conform prevederilor art. 27 alin. (2) din lege. Predarea-preluarea infrastructurii de îmbunătățiri funciare aparținând domeniului privat al unităților administrativ-teritoriale se face pe bază de protocol încheiat între reprezentantul proprietarului infrastructurii, pe de o parte, și organizație sau federație, pe de altă parte.”

5. Articolul 75 se abrogă.

6. La articolul 76, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Odată cu trecerea în proprietate a infrastructurii secundare de irigații aparținând domeniului privat al statului se transmite și terenul aferent acesteia, inclusiv suprafața zonelor de protecție ale acestei infrastructuri, în condițiile prevăzute de lege.”

7. Articolul 83 se abrogă.**8. Articolul 84 va avea următorul cuprins:**

„Art. 84. — (1) Elementele de calcul prevăzute la art. 63 alin. (1) din lege se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

(2) Tariful de livrare a apei pentru irigații acoperă costurile prevăzute de art. 63 alin. (2) din lege și include taxa pe valoarea adăugată, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.”

9. Articolele 85, 87 și 88 se abrogă.**10. Articolul 90 va avea următorul cuprins:**

„Art. 90. — Până la aplicarea abonamentului prevăzut de art. 66 din lege, la solicitarea beneficiarilor, Agenția va pune în funcțiune stațiile de pompare de desecare și va percepe tarifele pentru serviciile de evacuare a apei prin rețeaua de desecare, calculate conform legislației în vigoare.”

11. Articolul 91 se abrogă.**12. În anexa nr. 1 la normele metodologice, punctele 43.3 și 43.4 vor avea următorul cuprins:**

„43.3. După încheierea procesului de lichidare, adunarea generală va hotărî asupra utilizării, distribuirii sau valorificării activelor rămase, cu excepția bunurilor obținute conform prevederilor Legii îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a celor achiziționate ori edificate din bani publici de către organizații după preluarea în proprietate a infrastructurii secundare de irigații aparținând domeniului privat al statului, care urmează destinația prevăzută de lege.

43.4. Actele rămase, cu excepția bunurilor obținute conform prevederilor Legii nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele achiziționate ori edificate din bani publici de către organizații, după preluarea în proprietate a infrastructurii secundare de irigații aparținând domeniului privat al statului, pot fi transmise către alte organizații sau federații, potrivit următoarei proceduri:

a) după adoptarea hotărârii de dizolvare, lichidatorii vor prelua activele aflate în patrimoniul organizației printr-un protocol semnat cu consiliul de administrație;

b) în cazul în care datoriile organizației depășesc valoarea disponibilului financiar și a creanțelor pe care organizația le are asupra altor debitori, se va face publicitate pentru scoaterea la vânzare prin licitație a activelor aflate în proprietatea organizației și se va organiza licitația propriu-zisă;

c) în cazul în care datoriile organizației nu depășesc valoarea disponibilului financiar și a creanțelor, vor fi adresate organizațiilor care au teritorii învecinate sau federațiilor cereri de participare la preluarea în proprietate a activelor și a infrastructurii de îmbunătățiri funciare;

d) în cazul lipsei de interes din partea vreunei organizații cu teritoriul învecinat sau a federației, activele se vor vinde prin licitație publică.”

13. În anexa nr. 2 la normele metodologice, punctele 38.3 și 38.4 vor avea următorul cuprins:

„38.3. După încheierea procesului de lichidare, consiliul de administrație va hotărî asupra utilizării, distribuirii sau valorificării activelor rămase, cu excepția bunurilor obținute conform prevederilor Legii nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a celor achiziționate ori edificate din bani publici de către federații după preluarea în proprietate a infrastructurii secundare de irigații aparținând domeniului privat al statului, care urmează destinația prevăzută de lege.

38.4. Actele rămase, cu excepția bunurilor obținute conform prevederilor Legii nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele achiziționate ori edificate din bani publici de către federații, după preluarea în proprietate a infrastructurii secundare de irigații aparținând domeniului privat al statului, pot fi transmise către alte federații, potrivit următoarei proceduri:

a) după adoptarea hotărârii de dizolvare, lichidatorii vor prelua activele aflate în patrimoniul federației printr-un protocol semnat cu consiliul de administrație;

b) în cazul în care datoriile federației depășesc valoarea disponibilului financiar și a creanțelor pe care federația le are asupra altor debitori, se va face publicitate pentru scoaterea la vânzare prin licitație a activelor aflate în proprietatea federației și se va organiza licitația propriu-zisă;

c) în cazul în care datoriile federației nu depășesc valoarea disponibilului financiar și a creanțelor, se vor adresa federațiilor care au teritorii învecinate cereri de participare la preluare în proprietate sau în folosință a activelor și a infrastructurii de îmbunătățiri funciare;

d) în cazul lipsei de interes din partea vreunei federații cu teritoriul învecinat, activele se vor vinde prin licitație publică.”

14. În cuprinsul normelor metodologice, sintagma „Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale” se înlocuiește cu sintagma „Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale”.

Art. II. — Contractele aflate în curs de derulare le sunt aplicabile reglementările în vigoare la data la care au fost încheiate.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Achim Irimescu

Ministrul finanțelor publice,

Anca Dana Dragu

Ministrul educației naționale și cercetării științifice,

Mircea Dumitru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în unitatea administrativ-teritorială Viile Satu Mare din județul Satu Mare

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situată în unitatea administrativ-teritorială Viile Satu Mare din județul Satu Mare.

(2) Unitatea administrativ-teritorială și sectoarele cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică sunt prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexa nr. 2*) la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

București, 29 septembrie 2016.

Nr. 1.231.

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

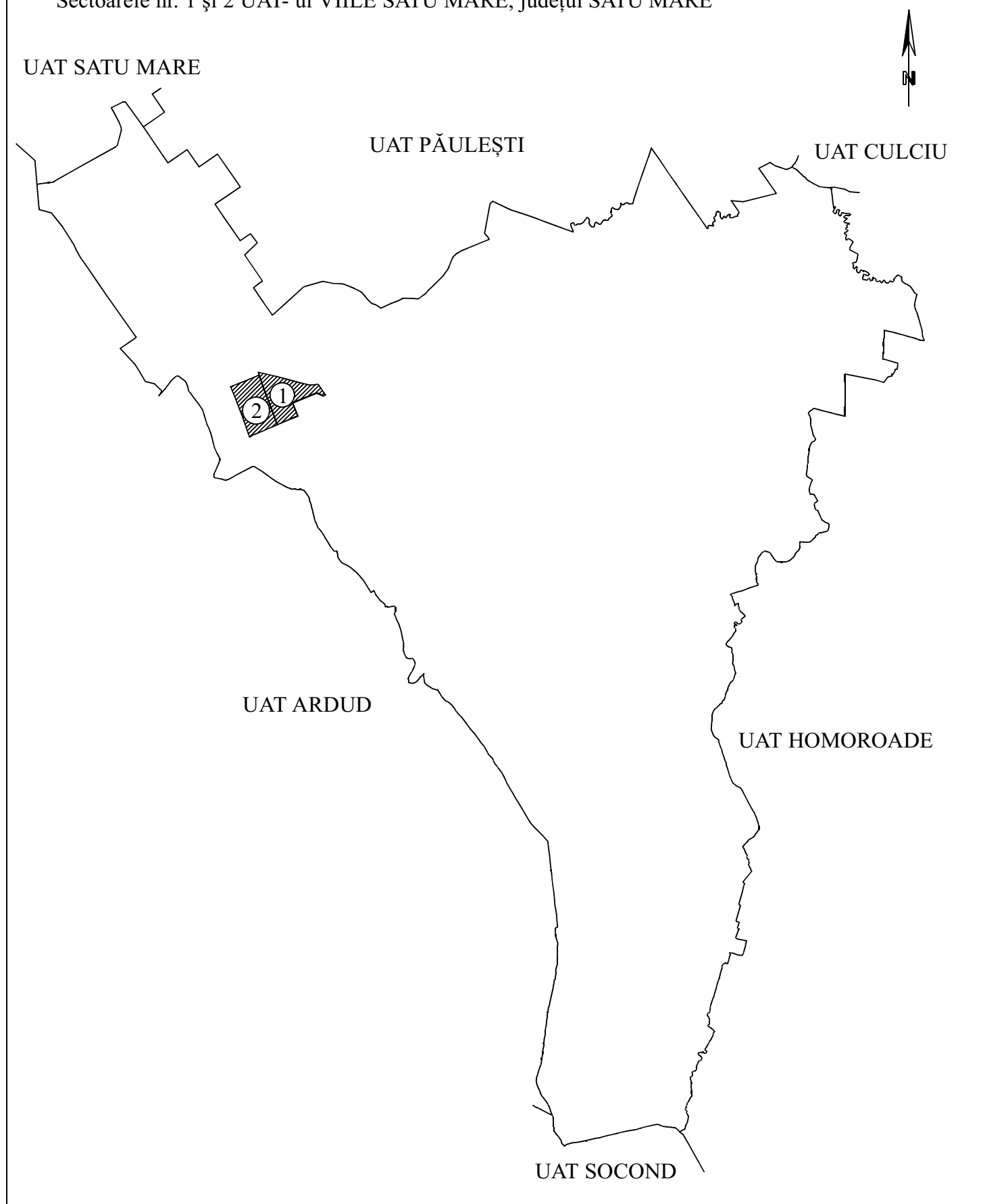
ANEXA Nr. 1

LISTA

unităților administrativ-teritoriale și a sectoarelor cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor

Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Județul	Sectoarele cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor
1	Viile Satu Mare	Satu Mare	1, 2

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectoarele nr. 1 și 2 UAT- ul VIILE SATU MARE, județul SATU MARE

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

